

Mål T-202/02

Makedoniko Metro och Michaniki AE mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten — Underlåtenhet att inleda ett fördragsbrottsförfarande — Artikel 3 i direktiv 89/665/EEG — Skadeståndstalan — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (fjärde avdelningen) av den 14 januari 2004 . . . II - 184

Sammanfattning av beslutet

1. *Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Villkor — Rättsstridighet — Det förhållandet att kommissionen inte har inlett något förfarande för fördragsbrott — Omständighet som inte innebär att rättsstridighet föreligger — Skadeståndsyrkanden — Avvisning (Artiklarna 226 EG och 288 andra stycket EG)*

2. *Talan om fördragsbrott — Kommissionens rätt att agera — Utrymme för skön — Klagande parters processuella ställning en annan än i konkurrensrättsliga förfaranden (Artikel 226 EG; rådets förordning nr 17)*
3. *Tillnärmning av lagstiftning — Prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten — Direktiv 89/665 — Förfarande som tillåter kommissionen att ingripa vid en klar och konkret överträdelse av gemenskapsreglerna om offentlig upphandling — Förfarande utan samband med förfarandet om fördragsbrott enligt artikel 226 EG — Kommissionens val att inte använda sig av detta förfarande — Omständighet som inte innebär att rättsstridighet föreligger (Artikel 226 EG; rådets direktiv 89/665, artikel 3)*
4. *Talan om ogiltigförklaring — Gemenskapsdomstolarnas behörighet — Full prövningsrätt — Föreläggande riktat till en institution — Outilåtet (Artikel 230 EG)*

1. I den mån kommissionen inte är skyldig att inleda ett fördragsbrottsförfarande enligt artikel 226 EG är dess beslut att inte inleda ett sådant förfarande i vart fall inte rättsstridigt, vilket innebär att gemenskapens utomobligatoriska ansvar inte uppkommer och att det enda handlande som eventuellt kan ifrågasättas för att ha orsakat skada är den berörda medlemsstatens handlande. Härav följer att yrkanden om skadestånd som grundats på kommissionens underlåtenhet att inleda ett fördragsbrottsförfarande gentemot en medlemsstat skall avvisas.
2. Parternas processuella ställning i förfaranden som inleds med klagomål till kommissionen är fullständigt olika beroende på om det är fråga om ett förfarande enligt artikel 226 EG eller ett förfarande enligt förordning nr 17.

Kommissionen är nämligen inte skyldig att inleda ett förfarande enligt artikel 226 EG utan har ett utrymme för skönsmässig bedömning som innebär att enskilda saknar rätt att kräva att den skall ta ställning på ett visst sätt. Härav följer att personer som framför klagomål inom ramen för ett sådant förfarande inte har möjlighet att väcka talan vid gemenskapsdomstolarna mot ett eventuellt beslut att avskryva deras klagomål och de har inte några pro-

(se punkterna 43 och 44)

cessuella rättigheter som kan jämföras med dem som de kan ha i ett förfarande enligt förordning nr 17, som innebär att de kan kräva att kommissionen informerar dem eller att de hörs.

(se punkt 46)

utnyttja det förfarande som föreskrivs i denna. Eftersom valet att inte utnyttja en sådan befogenhet inte grundar någon rättsstridighet kan den inte tänkas innebära att gemenskapens utomobligatoriska ansvar uppkommer. Även om kommissionen anmodas utnyttja denna behåller den för övrigt möjligheten att föredra att undersöka det klagomål som riktats till den enligt artikel 226 EG.

3. I artikel 3 i direktiv 89/665 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten stadgas att kommissionen får tillgripa det förfarande som föreskrivs i de följande punkterna i denna bestämmelse om den innan ett upphandlingskontrakt slutits anser att en klar och konkret överträdelse av gemenskapsreglerna har ägt rum vid en offentlig upphandling som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 93/37 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten.

(se punkterna 49 och 50)

4. Gemenskapsdomstolarna kan inte utan att inkräkta på den administrativa myndighetens befogenheter rikta förelägganden till en gemenskapsinstitution. Denna princip innebär inte endast att yrkanden inom ramen för en talan om ogiltigförklaring om att det skall åläggas institutionen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att verkställa en dom om ogiltigförklaring skall avvisas, utan är i princip även tillämplig inom ramen för en talan om fullständig domstolsprövning.

Av den tydliga ordalydelsen i denna bestämmelse, som varken är ett undantag från eller ersätter artikel 226 EG, framgår att kommissionen därigenom endast förbehålls befogenheten att

(se punkt 53)